

Aan het College van Burgemeester en Wethouders der gemeente Eijsden-Margraten, alhier

Betreft: artikel 36 vraag, Bovenstraat 19 te Noorbeek

Noorbeek, 4 juli 2023

Geacht College,

Bij brief van 29 juni jl. gaat u in op artikel 36 vragen, gesteld door collega [REDACTED] (abusievelijk ook aangeduid als [REDACTED]) en ondergetekende in brieven van 4 en 20 april en van 17 mei jl.. Uw brief is gericht aan mevrouw [REDACTED] en niet aan mij. Graag zie ik deze omissie rechtgezet en ontvang ik dit antwoord alsnog van u.

Uiteraard heb ik kennis genomen van de inhoud van uw schrijven, wat mij brengt tot de volgende observaties:

Alvorens u ingaat op de inhoud van de materie, brengt u, onder het citeren van strofes uit het rapport Necker Van Naem, onder onze aandacht dat het geen pas heeft om al te kritische vragen aan het College te stellen, omdat dit zou grenzen aan niet integer gedrag en zelfs aan ondermijning van de positie van ons bestuur. Deze bewering acht ik niet alleen een faux pas uwerzijds, maar ook, erger, een belediging van leden van de raad, hoogste orgaan binnen het gemeentebestuur. Immers, de vragen die wij gesteld hebben, hebben juist ten doel het vertrouwen in onze overheid te herstellen. Dit vertrouwen is door de ontwikkelingen aan de Bovenstraat danig geschokt en bij mensen is het beeld ontstaan dat regelgeving niet voor iedere burger binnen onze gemeente gelijke gelding geniet. Wij, raadsleden met de opdracht het College te controleren, hebben simpelweg de taak om alle schijn van belangenverstrengeling en opportunisme te onderzoeken en aan de orde te stellen. Dat is geen ondermijning, dit is een poging om ondermijning tegen te gaan. Het lijkt mij gepast wanneer u aan [REDACTED] en derhalve ook aan mij, uw excuses aanbiedt en u verder onthoudt van het bezigen van tendentieuze suggesties. Ronduit verheugd dient u te zijn dat onze raad beschikt over alerte leden die niet schromen om vermeende misstanden aan de orde te stellen en waar mogelijk uit de weg te ruimen.

Dan nog dit. Langzaam ontstaat het beeld dat de initiatiefnemer zich heeft bekeerd en dat hij de afgebroken vakwerk delen naar behoren heeft opgeslagen. Niets is echter minder waar. Demontage, want daar gaat het om, vereist een zorgvuldige wijze van voorbereiding en uitvoering. Bij de voorbereiding hoort het via tekeningen in kaart brengen van de gehele constructie, zoveel mogelijk verlucht met foto's. In die tekeningen moet aangegeven zijn waar welke elementen zich bevinden, op de exacte plaats en behoorlijk genummerd. Regels, stijlen, muurplaat, trekbalken, moer- en kinderbalken, hanenbalken, makelaars en wat dies meer zij aan te behouden elementen moeten herkenbaar zijn, genummerd en voorzien van aanduidingen van voor- en achterzijde en van onder- en bovenkant. Deze inventarisatie kost dagen tot een week.

Vervolgens de demontage zelf: met grote voorzichtigheid dienen de toognagels te worden teruggeslagen uit de pen- en gatverbindingen, alle elementen dienen conform de tekening genummerd te worden en vervolgens droog en fatsoenlijk opgeslagen. Het gaat in onderhavig geval om elementen die stammen uit de 16e (!), 17e, 18e en 19e eeuw. Ook deze arbeid neemt zeker een week in beslag. U begrijpt: deze aanpak verhoudt zich in generlei opzicht tot het vernietigende zaagwerk, dat in één middag een eind maakte aan

een voor Limburg uniek vakwerkensemble. Bovendien: demontage is bij taaie constructies als vakwerk dikwijls overbodig en kan volstaan worden met het rechte trekken van voor- of achterover leunende wanden. Tot overmaat van ramp zijn vervolgens door de initiatiefnemer alle bewoningssporen uitgewist en zijn vuur- en stookplaatsen vernietigd.

Als vraagstellers zijn wij ons bewust van een ongehoorde gang van zaken, waarbij de initiatiefnemer een dikke middelvinger heeft opgestoken richting onze gemeente. Zijn economisch delict brengt onze verantwoordelijke wethouder danig in de problemen: is hij verkeerd voorgelicht en zijn wij als raad vervolgens op het verkeerde been gezet? Wij zijn dan ook verheugd dat u aangifte doet/gaat doen van deze criminele actie. De Provincie heeft bij haar visitatie ter plaatse ook vastgesteld dat er geen sprake meer is van een monument en dat er dus uiteraard geen subsidie gaat worden verleend. De initiatiefnemer zal dit in zijn portemonnee nauwelijks merken. Een veroordeling weegt wellicht zwaarder en zal mogelijke andere initiatiefnemers ervan weerhouden een vergelijkbare weg in te slaan.

Ik wens u veel succes met de procedure, al blijft het een bitter gegeven dat een kersvers gemeentelijk monument vrijwel direct na de aanwijzing het leven heeft gelaten. Ik verzoek u ook om de hierboven aangegeven omissies te herstellen.

Met groet, [REDACTED], raadslid